

Békéscsabai Járásbíróság
3.P.20.693/2013/5. szám

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III / 1545 - 0 / 2013.
Érkezett:	2013 OKT 25.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	P-1

**JEGYZŐKÖNYV
NYILVÁNOS TÁRGYALÁSRÓL**

Készült [REDAKT] z [REDAKT]. felperes – [REDAKT] ai [REDAKT] et alperes ellen 214.812.- Ft tőke és járulécai iránt indított perében a Békéscsabai Járásbíróságon 2013. október hó 7. napján 9,15 órakor a földszint V. sz. tárgyalóteremben.

Jelen vannak:

dr. Tömő Csaba
bíró

Felperesért:

[REDAKT] ó [REDAKT] a munkavállaló helyett most csatolt meghatalmazással [REDAKT] s [REDAKT] f meghatalmazott

Alperesért: dr. Kovács László ügyvéd

Bíró: a tárgyalás megnyitása után megállapítja, hogy a megidézettek szabályszerű idézésre megjelentek.

Tájékoztatja a megjelenteket, hogy a jegyzőkönyv anyaga hangfelvétel útján kerül rögzítésre, a leírt jegyzőkönyvet 8 munkanap elteltével lehet megtekinteni a bíróság lajstromirodájában.

Bíró: ismerteti az aktanyomatot és annak mellékleteit, a kereseti kérelmet és annak mellékleteit, valamint a 3 sorszámú kereseti ellenkérelmet és annak mellékleteit.

Felperes: a kereseti kérelmemet fenntartom, amelyben kérem, hogy a bíróság kötelezze az alperest 214.812.- Ft tőke és kamatai megfizetésére, valamint perköltségem megállapítását, amelyet a lerótt illetékben jelölök meg. Továbbá kérem, hogy a bíróság a jelen per tárgyalását függessze fel, és a kereseti kérelemben leírt Alkotmánybírósági eljárást kezdeményezze.

Alperes: a kereset elutasítását kérem és perköltségem megállapítását a pertárgyérték 5%-ban azzal, hogy nem vagyok ÁFA körbe tartozó. A kereset jogalapját vitatom, annak összecszerúségét értelemszerűen nem. Vitatom azt, hogy egyáltalán itt a bíróságnak a felperes kérelmére Alkotmánybírósághoz kellene fordulni, mert álláspontom szerint a vízi közmujszolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX tv. végrehajtásáról szóló 58/2013 Kormányrendelet 62.§ (4) és (5) bekezdése semmiképpen nem ütközik Magyarország Alaptörvényébe. A felek közötti jogvita a szolgáltatási szerződés alapján egyértelműen annak 3.5. pontja alapján elbírálást nyerhet, ugyanis álláspontom szerint a már idézett kormányrendelet 56.§-a alapján a felperesnek először az egyes lakások tulajdonosaitól kellett volna behajtani a vízdíjat a szerződés alapján és a h/ pontja mondja ki azt, hogy a felek minden egyébben megállapodhatnak, amelyet fontosnak tartanak. Éppen ezért a felperesnek meg kellett volna próbálni minden egyes lakástulajdonossal szemben érvényesíteni a vízdíjtartozást. Amennyiben ez hitelt érdemlően igazolható, hogy eredménytelen volt, akkor fordulhatott volna a Lakásszövetkezettel szemben.

Felperes: a jogi álláspontom az, hogy a felek között létrejött 2007. január 17-i szolgáltatási szerződés az akkor hatályos 38/1995-ös kormányrendelettel ellentétes annak 3.5. pontja, mert az ekkor hatályos kormányrendelet azt mondta, hogy a bekötési vízmérő szerint kell a különbözetet megfizetnie a Lakásszövetkezetnek.

Felek egyezően: e-mailben jegyzőkönyv másolatot kérünk.

Ezt követően a bíróság meghozta a következő

v é g z é s t:

A bíróság a jelen per tárgyalását az Alkotmánybíróság döntéséig *felfüggeszti*.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A felek 2007. év január 17. napján szolgáltatási szerződést kötöttek a szövetkezeti tulajdonban álló lakóházak ivóvíz ellátását biztosító bekötési vízműnél (főmérőn keresztül történő szolgáltatás ellátása vonatkozásában). A szolgáltatási szerződés határozatlan időre került megkötésre.

A szerződés III. pont 3.5. bekezdése szerint a bekötési vízmérőre és a mögöttes fogyasztási helyek összegzett fogyasztása közötti különbözet elszámolásának módja a szerződés megkötésekor hatályban lévő, a közműves ivóvíz ellátásról és a közműves szennyvíz elvezetéséről szóló 38/1995 (IV.5.) sz. Kormányrendelet 38.§ (3) bekezdése szerinti bekötési vízműről és az elkülönített vízhasználatokat mérő mellékvízmérő mérési különbözetéből megállapított fogyasztási különbözetet a bekötési vízmérő szerinti fogyasztó köteles megfizetni a szolgáltatónak, illetve a szolgáltató a fogyasztónak, a különbözetet azonban a főmérő szerint fogyasztó jogosult a mellékvízóra szerint fogyasztók között felosztani.

A felek megállapodtak abban, hogy a szolgáltató a fentiek szerint meghatározott különbözet összegét – lakásonként egyenlő arányban – jogosult közvetlenül a bekötési vízmérő mögötti (nyilvántartás szerinti) fogyasztóknak számlázni és a tőlük beszédni, részükre jóváírni. A szolgáltató vállalta, hogy nem fizetés esetén a bekötési vízmérő mögött érintett fogyasztót felszólítja a teljesítésre. Ha a felszólítás eredménytelen marad, a különbözetet bírósági úton érvényesíti. Amennyiben a különbözetet bírósági végrehajtás útján nem sikerül beszédnie, úgy azt jogosult a bekötési vízmérőtől fogyasztótól (Békéscsabai Lakásszövetkezettől) követelni. Ez esetben a Békéscsabai Lakásszövetkezet köteles megfizetni a szolgáltatónak az igény bírósági úton történt érvényesítésének teljes költségét is. Felek eredménytelen végrehajtásnak tekintik, ha a végrehajtó a foglalkási jegyzőkönyvben megállapítja, hogy az adósnak végrehajtható vagyona nincs.

A felperes keresetében kérte kötelezni az alperest 214.812.- Ft tőke ennek 2012. év február 28. napjától a kifizetés napjáig járó kamata és perköltség megfizetésére. Kereseti kérelmét a vízi közműszolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX tv. 52.§-ra alapította. Az 52.§ (1) bekezdése szerint a közműves ivóvíz ellátás esetében az elszámolás a bekötési vízmérő mérési adatain alapul. A (2) bekezdés szerint a bekötési vízmérő és a mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított különbözetet a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a vízi közműszolgáltatónak.

Az idézett jogszabály 2.§ 2 pontja szerint a bekötési vízmérő a felhasználási hely ivóvíz használatának mérésére szolgáló az ivóvíz bekötő vezeték végpontjára telepített mérő. A 2.§ 11 pontja szerint az ivóvíz bekötő vezeték a vízi közműszolgáltatásba bekapcsolt ingatlanon az ivóvíz törzshálózat és a házi ivóvízhálózat, vagy a csatlakozó ivóvízhálózat között kiépített vezeték a tartozékaival, valamint a bekötési vízmérő, amely a/ pont bekötési vízóra esetében aa. úszótelkes és telekhatáron kialakított zárt sorú beépítésnél az épület külső falsíkjáig terjed.

A felperes álláspontja szerint a felek között 2007. év január 17. napján megkötött szolgáltatási szerződés időpontjában hatályos 38/1995 (IV.5.) Kormányrendelet 17.§ (3) bekezdése szerint az ingatlanon a fogyasztott víz mennyisége szempontjából a bekötési vízmérő az irányadó.

A bekötési vízmérő és az elkülönített vízhasználatokat mérő mellékvízmérő mérési különbözetéből megállapított fogyasztási különbözetet a bekötési vízmérő szerinti fogyasztó köteles megfizetni a szolgáltatónak, a szolgáltató pedig tájékoztatja az épületen belüli belső elszámolás módjáról. A felperes azért kezdeményezte a Pp. 155/B.§ 1 pontja szerint az alkotmánybírósági eljárást, mert álláspontja szerint a vízi közműszolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX tv. a végrehajtásáról szóló 58/2013 (II. 27.) Kormányrendelet 62.§ (5) bekezdése ellentétes a vízi közműszolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX tv. 52.§ (2) bekezdésével, tekintettel arra, hogy az alacsonyabb szintű jogszabályok törvény kógens rendelkezésén túlmenően, kivételi szabályt állapít meg az abban foglalt rendelkezések alkalmazása tekintetében, ugyanis a jogszabály 52.§ (2) bekezdése szerint a bekötési vízmérő és a mellék vízmérők mérési különbözetéből megállapított különbözetet a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a vízi közműszolgáltatónak.

Míg a 58/2013 (II. 27.) Kormányrendelet 62.§.(4) bekezdése szerint az ingatlanon fogyasztott vízmennyisége szempontjából a bekötési vízmérő az irányadó. A bekötési vízmérő és az elkülönített vízhasználatokat mérő mellékvízmérő mérési különbözetéből megállapított fogyasztási különbözet esetén a bekötési vízmérő szerinti felhasználó köteles a fogyasztási különbözetet a vízi közműszolgáltatónak megfizetni. A 62.§ (5) bekezdése pedig kimondja, hogy a (4) bekezdés nem vonatkozik arra az esetre, ahol a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználatok kizárólag hitelesített vízmérőkkel rendelkeznek.

A Pp. 155/B. §.(1) bekezdése szerint a bíróság az Alkotmánybíróságnak a jogszabály, jogszabályi rendelkezés, közjogi szervezetszabályozó eszköz, vagy jogegységi határozat alaptörvény ellenességének megállapítására, továbbá nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárását az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglalt szabályok szerint hivatalból, vagy kérelemre kezdeményezheti. A (2) bekezdés szerint a bíróság az (1) bekezdés szerinti eljárását az a fél, vagy beavatkozó kezdeményezheti, aki szerint a folyamatban lévő ügyében alkalmazandó jogszabály alaptörvény ellenes, vagy nemzetközi szerződésbe ütközik.

A felperes kérelme az volt, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg azt, hogy az 58/2013 (II. 27.) Kormányrendelet 62.§ (5) bekezdése ellentétes a magasabb szintű jogszabály, a vízi közműszolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX tv. 52.§ (2) bekezdésével, mert a Magyarország Alaptörvényének a kormánya vonatkozó rendelkezés 15. cikk (4) bekezdése szerint azt mondja ki, hogy a kormányrendelet a törvénnyel nem lehet ellentétes. Márpedig a felperes álláspontja az, hogy az idézett 58/2013 (II. 27.) számú Kormányrendelet 62.§ (5) bekezdése ellentétes a magasabb szintű törvényi rendelkezéssel.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011 évi CLI. tv. 25.§ kimondja, ha a bírónak az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény ellenességét észleli, vagy alaptörvény ellenességét az Alkotmánybíróság megállapította – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az alaptörvény 24 cikk (2) bekezdés b/ pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály, vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

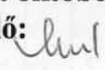
A fentiek alapján a bíróság annak megállapítását kéri az Alkotmánybíróságtól, hogy mondja ki, hogy az 58/2013 (II. 27.) Kormányrendelet 62.§ (5) bekezdése ellentétes a vízi közműszolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX tv. 52.§ (2) bekezdésével.

Jegyzőkönyv lezárva 9,55 órakor.

bíró

k.m.f.

Hangfelvétellel egyezően
ibf. 2013. október 8.
ügykezelő:

„Záradék:

Amennyiben a jegyzőkönyv elektronikus úton továbbításra kerül, úgy ez nem minősül hivatalos másolatnak.”